

'Je dient de Kerk'

35 jonge mannen werden op 6 mei ingezworen als lid van de Zwitserse Garde. Voor een van hen begon het allemaal met een postzegel.

Toen Michael Odermatt een jochie was, kreeg hij van zijn peetvader een postzegel, met daarop een Zwitserse Gardist in vol ornaat. "Ik was erdoord gefascineerd", zegt hij tegen persbureau CNS. "Ik wilde alles over de Zwitserse Garde weten."

De fascinatie bleef toen een van zijn oudere broers lid werd van de pauselijke lijfwacht, en de jonge Michael tijdens bezoeken aan Rome kon zien hoe het leven van een Gardist er uitziet. "Ik ging zo vaak naar Rome om hem te bezoeken dat ik er behoorlijk zeker van was dat ik ook lid zou worden."

Op 6 mei was het zover en werd Michael Odermatt met 34 andere rekruten ingezworen als lid van de Zwitserse Garde. Ten overstaan van familieleden en vrienden en tientallen Vaticaanse officials betraden hij en zijn kameraden de Paulus VI-aula. Begeleid door het geluid van vijf drummers marcheerden ze plechtig in processie, gekleed in de kenmerkende zeventiende-eeuwse wapenrusting en met wapens uit de Renaissance. De 35 zwoeren de paus "trouw, loyaal en eervol" te dienen en beschermen, indien nodig door hun levens voor hem te geven.

De plechtigheid wordt ieder jaar op 6 mei gehouden, de dag dat in 1527 147 Zwitserse Gardisten hun leven

verloren toen zij paus Clemens VII verdedigden. Slechts 42 Gardisten overleefden destijds de plundering van Rome. De keuze voor deze datum moet de nieuwe Gardisten herinneren aan de ernst van hun engagement. Hoewel er niet langer plunderende invallers zijn om mee af te rekenen, is hun werk veeleisend, en verplichten ze zich tot een diensttijd van twee jaar. Een Gardist moet Zwitsers zijn, katholiek, en een topsoldaat.

Een van de uitdagingen van de functie is volgens Odermatt nieuwsgierige toeristen ervan te overtuigen dat zij niet zonder toestemming overall op Vaticaans grondgebied mogen komen. De Zwitserse Garde bewaakt alle ingangen tot de staat Vaticaanstad, houdt een oogje op de paus en beveiligd zijn onderkomen Domus Sanctae Marthae.

"Toeristen willen naar plekken gaan waar zij niet mogen komen. Je moet hen zeggen dat dat verboden is. Sommige mensen begrijpen gewoon niet waarom dat niet toegestaan is, dus soms moet je...", zegt hij nadenkend, "...diplomatiek met hen omgaan."

Het andere moeilijke deel van het werk is dat een Gardist soms "zes uur moet staan" tijdens zijn dienst. Maar volgens Odermatt worden die ongemakken meer dan gecompenseerd door alle wonderlijke ervaringen die hij opdoet. Het mooiste vindt hij de kans wereldleiders te ontmoeten, omdat de Zwitserse Garde zorgt voor hun beveiliging en voor de ceremoniële opluistering van hun bezoeken. "Wij zien mensen die je in je gewone leven nooit zou ontmoeten."

De op een na beste reden voor zijn werk "is het dienen van de paus", voegt Odermatt toe. Paus Franciscus ontmoette de gardisten en hun familie voorafgaand aan de plechtigheid op 6 mei. Hij bedankte hen voor hun "kostbare en gulle" dienstwerk met "toewijding, professionaliteit en liefde". De paus erkende de dagelijkse offers die bij hun werk komen kijken en zei dat de kracht om vol te houden, voortkomt uit liefde voor en geloof in Christus.

Een Zwitserse Gardist, zegt Odermatt, is in de eerste plaats een "veiligheidsagent, lijfwacht". Toch is er ook een geestelijke zijde aan hun werk, omdat "je de geestelijk leider van de katholieke Kerk beschermt" en de Kerk dient.

Nieuwe groepen rekruten beginnen hun werk ieder jaar in juni, november en februari. De groep van februari was dit jaar nog maar koud gearriveerd en gewend aan de protocollen, toen paus Benedictus XVI zijn aftreden bekend maakte en ze in een heel nieuwe wereld terecht kwamen.

"Het was wonderbaarlijk hier te zijn", aldus Odermatt. De kans is al klein dat een jongeman uit een klein Zwitsers stadje in Rome zou zijn tijdens zo'n historische verandering. Maar hij was niet alleen in Rome, maar ook lid van een selecte groep mensen die, in het openbaar en achter de schermen, dicht op het hele proces zat. "Ik kan het echt niet beschrijven, het was gewoon wonderbaarlijk." +

CNS – vertaling en bewerking PD

Woord van de paus

Tijdens de algemene audiëntie van 8 mei sprak paus Franciscus over de Heilige Geest en het kinschap van God.

De Heilige Geest is het grote geschenk van de verrezen Christus, die onze geest en ons hart opent voor het geloof in Jezus als de door de Vader gezonden Zoon, en die ons leidt naar vriendschap en gemeenschap met God.

De Heilige Geest is de onuitputtelijke bron van Gods leven in ons. De mens smacht naar een volkomen en mooi leven, een rechtvaardig en goed leven, niet bedreigd door de dood, maar groeiend en rijpend tot het is vervuld. De mens is als een reiziger, die bij het doorkruisen van de woestijnen van het leven dorst naar levend en stromend fris water dat zijn heftige dorst naar licht, liefde, schoonheid en vrede kan lessen. Jezus geeft ons dit water: het is de Heilige Geest, die voortkomt uit de Vader en die Jezus uitstort in onze harten. Jezus beloofde dat hij een eeuwig en overvloedig *levend water* zou geven aan wie Hem erkennen als de Zoon, gezonden door de Vader om ons te redden (Joh 4,5-26; 3,17). Hij kwam om ons dit *levend water* te geven, de Heilige Geest, opdat ons leven door God geleid, bezield en gevoed kan worden. Als we zeggen dat een christen een geestelijk mens is, betekent dat dat hij denkt en handelt volgens God, volgens de Heilige Geest. Maar hoe zit het met ons? Denken en handelen wij volgens God? Hoe kan dit water onze diepe dorst lessen? Water is essentieel, zonder water sterven wij. *Gods liefde is in ons hart uitgestort door de Heilige Geest, die ons werd geschonken* (Rom. 5,5). *Het levend water* reinigt ons, verlicht ons, vernieuwt ons, verandert ons, omdat wij deelgenoten zijn van het leven zelf van God die Liefde is. Daarom zegt Paulus dat het leven van de christen wordt bezield door de Geest en door zijn vruchten, *liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtheid, ingetogenheid* (Gal. 5,22).

De Heilige Geest leidt ons binnen in het goddelijk leven als *kinderen van de enige Zoon*. Dit is het kostbare geschenk dat de Geest binnenbrengt in ons hart: het leven zelf van God, het leven van zijn ware kinderen, een relatie van vrijheid en vertrouwen in de liefde en barmhartigheid van God. Dat heeft zijn uitwerking op onze visie op de ander en wel om deze steeds te zien als broeder of zuster in Jezus. De Geest leert ons kijken met de ogen van Christus, leven zoals Christus deed, het leven te begrijpen zoals Christus het begreep. *Het levend water* lest onze dorst, want het vertelt dat we door God geliefd zijn als zijn kinderen, dat wij God kunnen liefhebben als zijn kinderen, en dat wij door zijn genade kunnen leven als zijn kinderen.

Samenvatting Sef Adams

Foto: AP

Enkele van de 35 nieuwe leden van de Zwitserse Garde die vorige week werden ingezworen.

